

[Rager.]

have en Mening. Derfor vil jeg ikke love Ministeren at rette mig efter Udvalget, men jeg vil gerne høre, hvad det siger.

Saa var der en enkelt Bemærkning, Ministeren fremsatte, den var ikke fremsat til mig, men til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der talte om, at man eventuelt skulde sætte Hastigheden op, og den højtærede Minister sagde: Det skal vi ikke gøre ved denne Lejlighed, i hvert Fald ikke officielt. Det interesserer mig, fordi jeg sidst gik saa overordentlig skarpt ind for, at Hastighedsbegrænsningen var forkert; jeg har ikke rørt ved det Spørgsmaal her, og med Vilje, fordi jeg ikke derved vilde komplicere hele Sagen, men jeg anser det for at være af stor Vigtighed for Sikkerheden i Færdselen at faa de ganske skadelige Maksimalbestemmelser væk, ikke fordi jeg ønsker, at Folk skal jage hurtigere af Sted, men fordi de, dækkende sig bag Hastighedsbestemmelserne, kører hurtigere ved mange Lejligheder, hvor de ellers, hvis de selv havde Ansvaret, vilde holde igen. Hvis Ministeren mener, at Bestemmelserne ikke overholdes — og det er jo det, der ligger bag Udtalelsen om ikke at sætte Hastigheden officielt op —, var det saa alligevel ikke rigtigt ogsaa at tage det Spørgsmaal op ved denne Lejlighed? Det kan maaske løses hurtigt, jeg vil i hvert Fald gerne være med til det.

Kristen Amby: I Anledning af den højtærede Justitsministers Henvendelse til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget angaaende Bøderne vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Man kan være enig med Justitsministeren — det er jeg og vel alle fornuftige Mennesker — i, at en Bøde for en Erhvervschauffør paa 80 Kr. for en uvæsentlig Forseelse er urimelig. Det er en Selvfølgelighed, som Ministeren ikke havde behøvet at sige, det synes alle. Men jeg gaar ud fra, at den Dommer, der har idømt en saadan Bøde, ikke mener, at det er en uvæsentlig Forseelse. Naar nu Ministeren siger, at naar man ikke fik gennemført, hvad Ministeren i sin Tid vilde have gennemført, Dagsbodssystemet, kunde der rettes en Henstilling — jeg formoder fra Justitsministeriets Side, fra den udøvende Magts Side — til Retspræsidenterne om at ændre Bødernes Størrelse, forekommer det mig at være meget farligt principielt. Jeg ved godt, at dette er en lille Ting, det betyder ikke noget, at man gør det ene eller det andet, men det forekommer mig uaaadeligt farligt, at den udøvende Magt giver sig til

at rette Henstillinger til Domstolene om at ændre deres Domspraksis paa den ene eller den anden Vis. Vil Ministeren have noget ændret her — og der kan være Rimelighed i at faa noget ændret, synes jeg —, saa er den ganske normale Vej at gaa den at gaa til Lovgivningsmagten og faa Loven lavet om, saaledes at saadanne urimelige Bøder ikke kan rammes ud. Men at blande sig ind i Dommernes Afgørelse forekommer mig principielt at være en Krænkelse af Domstolenes Uafhængighed; det synes jeg ikke Ministeren skulde gøre, og da slet ikke i dette Tilfælde, hvor det er unødvendigt, idet han sagtens vil kunne faa sit Synspunkt gennemført, hvis han henvender sig til Lovgivningsmagten om at faa Bestemmelsen ændret.

Justitsministeren (Steincke): Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Rager er saa bidsk over for den særdeles tiltalende Sammensætning af Færdselsudvalget. Jeg har for min Erindring genkaldt mig samtlige Ansigter i Færdselsudvalget og ser en saadan Sammensætning af Sagkundskab og Sporvognspassagerer, at jeg ikke rigtig forstaaer det ærede Medlem Hr. Ragers Uvilje. Det glæder mig, at han vil høre Færdselsudvalget, mere har jeg jo ikke forlangt. I hvilken Udstrækning han saa vil blive overbevist, er for tidligt for nogen af os at udtale sig om i Dag.

Til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby vil jeg sige, at det er netop Spørgsmaalet, om den enkelte Dommer, der fastsætter en Bøde paa 80 Kr. for en uvæsentlig Færdselsforseelse, har anset denne Forseelse for væsentlig, eller om man ikke er kommet lidt for meget ind i en ganske bestemt Skure. Det er anført over for mig, at man fra enkelte Domstoles Side overhovedet ikke undersøger eller spørger om vedkommende Chaufførs ugentlige Indtægt, men rent skematisk idømmer den eller den Bøde. Det er det, jeg er ved at undersøge, og hvis dette viser sig at være rigtigt, saa er det ikke nogen rigtig og rimelig Overholdelse af de nye Principper i Straffeloven, og saa er der ikke noget som helst mærkeligt i, at Justitsministeren, som gennem de hyppige Benaadningsansøgninger bliver opmærksom paa, at der her eventuelt kan være en Fejl, henleder Retspræsidenternes Opmærksomhed paa disse sine Erfaringer. En saadan Henstilling er ikke nogen Art af Indgreb i de uafhængige Domstoles Retsstilling, og den vil derfor ogsaa blive foretaget, hvis jeg naar til den Opfattelse, at den Forhaands-